

אף על פי פרק חמישי בתובות

סב.

עין משפט
גר מצוה

צב א ב מיי פייד מהל
אשות ה' א סמנ
לאון פא טוש"ע אה"ע
סמן עו טעי"א:
צב ג מיי"ט טוש"ע סס
טעי"ב:

תוספות ר"ד

בדיני: הטיילים וכו'. כי
אתא רב דימי אמר כגון
מפני דמערבא: הפועלים
וכו'. אמר ר"פ לאביי
איכפל תנא לאשמועינן
במדין את אשתו טייל
ופועל פי' דלא מתוקמא
מתני' דקתני שבת א'
אלא בטיילי' ופועל
דאי חמורין א' בשבת
וכי"ש ספנין וגמלין ות"ח
נמי א' בשבת א"ל

(א) צרכות נה: (ג) נטי
פירושו בעירון ערך תכל
(ב) נטי"ג הגדה דיומא
פי' סו וציומא עו, (ד) נטי
הערך דקרא פי' חיל של
מל' ח' ובי מאחר דמליה
דמר טול הא' ליל גמר
למסמכיה, יש לאל יי
מנגוס אית חילא צידן,
(ו) נטי"ג,

תורה אור השלם

1. ובני ישראל למספרם
ראשי קהבות ושרי
הקלפים והמאות
ושריהם המשורתיים את
השלך לכל דבר
המחלקות
והיצאת חרש בחדש
לכל חרש השנה
המחלקת האחת עשרים
וארבעה אלף:
דברי הימים א כו א
2. וישלחם לבנונה
עשרת אלפים בחדש
הליפות חרש יהודי
בלבנון שנים חרשים
בביתו וארבעה אלף
המס: מלכים א כח
3. ואקח בן אדם האנח
בשברון מתנים
ובמיריות תאנח
לעניניהם:
יחזקאל כא יא
4. ותקח בני יאמרו אליך
על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי
באה וגמס כל לב ורשו
כל ידים וכהתה כל רוח
וקל ברכים תלבנה מים
דהו באה ונהיתך באם
אדני אלהים:
יחזקאל כא יב
5. שוא לבם משבימי
קום מאחרי שבת אבלי
לחם העצבים בן יתן
לידידו שוא:
תהלים קכו ב

אורחא דמילתא. דרך ארץ שלא ישר עליו חטא ואפי' הוא יכול לפתותה שמתן לו רשות: **לכל דבר המחלקום הבאה והיוצאת חדש בחדש.** צדכרי הימים במחלקות שהיו עובדים את דוד כל מחלקות חדש. וטע"ג דמשמעותא דעניינא משמע שלא היה פורש מציתו אורחא דמילתא כמה אמר רב חדש כאן וחדש בבית שנאמר ילכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה ור' יוחנן אמר חדש כאן ושנים בביתו שנאמר **חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא שאני בנין בית המקדש דאפשר ע"י אחרים ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא שאני התם דאית ליה הרווחה** (א) אמר רב אנהה שוכרת חצי גופו של אדם שנאמר ואתה בן אדם האנה בשברון מתנים ובמיריות תאנח ורבי יוחנן אמר אף כל גופו של אדם שנאמר והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלבנה מים ורבי יוחנן נמי הכתיב בשברון מתנים והיא דכי מתחלא ממתנים מתחלא ורב נמי הכתי' וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח שאני שמועה דבית המקדש דתקיפא טובא ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזלי באורחא בהדי הדדי לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח ואפ"ה לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדיה א"ל לאו אמריתו אנהה שוכרת חצי גופו של אדם א"ל ה"מ מילתא חדתי אבל הא דשגן בה לא דאמרי אינשי דמלפי תכלי לא (ב) בהתה: "הטיילין בכל יום: מאי טיילין אמר רבא בני פירק א"ל אביי מאן דכתיב בהו שוא לבם משבימי קום מאחרי שבת אבלי לחם העצבים בן יתן לידיו שוא (ג) ואמר רב יצחק אלו גשותיהן של ת"ח שמנדרות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב ואת אמרת בני פירקי אל אמר אביי כדרב דאמר רב כגון רב שמואל בר שילת דאביל מדידיה ושתי מדידיה וגני בטולא דאפדיה ולא חליף (ד) פריסתקא דמלכא אבביה כי אתא רבין אמר כגון מפנקי דמערבא ר' אבהו הוה קאי בי באני הוו סמכי ליה תרי עבדי איפחית בי באני מתותיה איתרמי ל' עמודא סליק ואסקינהו ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי איפחתיא דרגא תותיה סליק ואסקינהו אמרי ליה רבנן וכו' (ה) מאחר דהכי למה ליה למיסמכיה אמר להו א"כ מה אניח לעת זקנה: והפועלים שתיים בשבת: והתניא הפועלים אחת בשבת א"ר יוסי ברבי חנינא לא קשיא כאן בעושין מלאכה בעירון כאן בעושין מלאכה בעיר אחת תניא נמי הכי הפועלים שתיים בשבת במה דברים אמורים בעיר אחת אחת בשבת: החמרים אחת רב חנן לאביי איכפל תנא לאשמועינן

אורחא דמילתא כמה אמר רב חדש כאן וחדש בבית שנאמר ילכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה ור' יוחנן אמר חדש כאן ושנים בביתו שנאמר **חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא שאני בנין בית המקדש דאפשר ע"י אחרים ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא שאני התם דאית ליה הרווחה** (א) אמר רב אנהה שוכרת חצי גופו של אדם שנאמר ואתה בן אדם האנה בשברון מתנים ובמיריות תאנח ורבי יוחנן אמר אף כל גופו של אדם שנאמר והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלבנה מים ורבי יוחנן נמי הכתיב בשברון מתנים והיא דכי מתחלא ממתנים מתחלא ורב נמי הכתי' וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח שאני שמועה דבית המקדש דתקיפא טובא ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזלי באורחא בהדי הדדי לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח ואפ"ה לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדיה א"ל לאו אמריתו אנהה שוכרת חצי גופו של אדם א"ל ה"מ מילתא חדתי אבל הא דשגן בה לא דאמרי אינשי דמלפי תכלי לא (ב) בהתה: "הטיילין בכל יום: מאי טיילין אמר רבא בני פירק א"ל אביי מאן דכתיב בהו שוא לבם משבימי קום מאחרי שבת אבלי לחם העצבים בן יתן לידיו שוא (ג) ואמר רב יצחק אלו גשותיהן של ת"ח שמנדרות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב ואת אמרת בני פירקי אל אמר אביי כדרב דאמר רב כגון רב שמואל בר שילת דאביל מדידיה ושתי מדידיה וגני בטולא דאפדיה ולא חליף (ד) פריסתקא דמלכא אבביה כי אתא רבין אמר כגון מפנקי דמערבא ר' אבהו הוה קאי בי באני הוו סמכי ליה תרי עבדי איפחית בי באני מתותיה איתרמי ל' עמודא סליק ואסקינהו ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי איפחתיא דרגא תותיה סליק ואסקינהו אמרי ליה רבנן וכו' (ה) מאחר דהכי למה ליה למיסמכיה אמר להו א"כ מה אניח לעת זקנה: והפועלים שתיים בשבת: והתניא הפועלים אחת בשבת א"ר יוסי ברבי חנינא לא קשיא כאן בעושין מלאכה בעירון כאן בעושין מלאכה בעיר אחת תניא נמי הכי הפועלים שתיים בשבת במה דברים אמורים בעיר אחת אחת בשבת: החמרים אחת רב חנן לאביי איכפל תנא לאשמועינן

אורחא דמילתא כמה אמר רב חדש כאן וחדש בבית שנאמר ילכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה ור' יוחנן אמר חדש כאן ושנים בביתו שנאמר חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא שאני בנין בית המקדש דאפשר ע"י אחרים ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא שאני התם דאית ליה הרווחה (א) אמר רב אנהה שוכרת חצי גופו של אדם שנאמר ואתה בן אדם האנה בשברון מתנים ובמיריות תאנח ורבי יוחנן אמר אף כל גופו של אדם שנאמר והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלבנה מים ורבי יוחנן נמי הכתיב בשברון מתנים והיא דכי מתחלא ממתנים מתחלא ורב נמי הכתי' וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח שאני שמועה דבית המקדש דתקיפא טובא ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזלי באורחא בהדי הדדי לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח ואפ"ה לא אימצו עובד כוכבים לסגויי בהדיה א"ל לאו אמריתו אנהה שוכרת חצי גופו של אדם א"ל ה"מ מילתא חדתי אבל הא דשגן בה לא דאמרי אינשי דמלפי תכלי לא (ב) בהתה: "הטיילין בכל יום: מאי טיילין אמר רבא בני פירק א"ל אביי מאן דכתיב בהו שוא לבם משבימי קום מאחרי שבת אבלי לחם העצבים בן יתן לידיו שוא (ג) ואמר רב יצחק אלו גשותיהן של ת"ח שמנדרות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב ואת אמרת בני פירקי אל אמר אביי כדרב דאמר רב כגון רב שמואל בר שילת דאביל מדידיה ושתי מדידיה וגני בטולא דאפדיה ולא חליף (ד) פריסתקא דמלכא אבביה כי אתא רבין אמר כגון מפנקי דמערבא ר' אבהו הוה קאי בי באני הוו סמכי ליה תרי עבדי איפחית בי באני מתותיה איתרמי ל' עמודא סליק ואסקינהו ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי איפחתיא דרגא תותיה סליק ואסקינהו אמרי ליה רבנן וכו' (ה) מאחר דהכי למה ליה למיסמכיה אמר להו א"כ מה אניח לעת זקנה: והפועלים שתיים בשבת: והתניא הפועלים אחת בשבת א"ר יוסי ברבי חנינא לא קשיא כאן בעושין מלאכה בעירון כאן בעושין מלאכה בעיר אחת תניא נמי הכי הפועלים שתיים בשבת במה דברים אמורים בעיר אחת אחת בשבת: החמרים אחת רב חנן לאביי איכפל תנא לאשמועינן

אחיה אס כן. שאתם את כחי ולא יסמכוני: מה אני. כח בעמי להשתמש צו לעת זקנה: **צעירס.** שמים בשבת: איכפל תנא לאשמועינן טייל ופועל. תנא דקתס לעיל [א]: המדיר את אשתו צית הלל אומרים שבת אחת אין לו לומר זאת לא בספן ולא בגמל ולא בחמר ולא בתלמידי חכמים שהרי (א) [אף החמרים] עונתו אחת בשבת ובשביל יוס אחד יוליא ויתן כתובה הרי עונתו משצעה לשצעה וכי"ש גמל וספן אין צלל הזה אלא טייל ופועל העושה מלאכה צעירו שדרכו לשמש שמים בשבת: אכולהו

אכולהו

רוצה אשה בקב ותפילות בו. תימה לדמרינן לעיל שאני התם לדין לכו רווחא ושמה עבודת המלך איכא רווחא טפי: **מתשעה קבין ופרישות גרסי** דהמשרה אשמו ע"י שליח מנן (לקמן סד:). לנותן לה שני קבין ואינו פורש מתשמיש והמורכ על אשמו מתשמיש מוסיפין על כמותה ג' דינר (לקמן סג.) ולפי חשדון ד' סאין צלע הוי ג' דינר י"ח קבין (א' כן פי' בערוך פ'): **החוטף המשולש לא במהרה ינתק.** לפי ששלשתן ראו זה את זה כדאמר' בעלמא (בב"ב נט.) שאמר ר' אשעיא דבר ואתו ואלו לרי' ציסק לכך קרי עלייהו החוטף המשולש לא במהרה ינתק כלומר לא ינתק ממרעו לעולם כדאמר' בעלמא (ב"מ דף פה.) כיון שאדם לומד הוא וצנו וצנו צנו מכאן ואילך תורה חוזרת על אכסניא שלה זריש מואני זאת צרימי וגו': [וע"ע תוספות ב"ב נט. ד"ה החוטף]:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א' תוס' ד"ה מתשעה וכו' ולפי חשדון ארבע סאין צלע הוי שלשה דינר י"ח קבין. דנביים מצולח וימר צקוטה ד' לא ע"כ צרי' דלא וכו' והגאון מהר"ק לא יצט"ק כן:]

תוספות רי"ד

אבוליהו והא ששה חדשים קאמר (ב) אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו. פי' בלא נדר דעתה עליו ומצפה לו חרור שמא יבא משא"כ במיר: הגמלי' א' וכו'. א"ל רבא בר ר"ח לאבי חמר ונעשה גמל מאי א"ל רוצה אשה בקב ותפילות חמר ונעשה גמל מאי א"ל ר"א: אמר ר"ב א"ר ה"ל רבי"א: אמר רבבי"א זו דברי ר"א אבל ח"כ"א יוצא אדם לח"ב' ו' שנים שלא ברשות א"ר סמכי רבנן קבין ופרישות דברי בנפשייהו למימרא דלא שמייעבד הכי כי הא דר' רחומי הוה שכיח במחוזא קמי דרבא הוה רגיל למיית' לבית' כל מעלי יומא דכיפורי יומא חזא משכתה שמעתא דלא אתא הות (קמה"ר) [קמסניא] דביתהו השתא אתי (ב) ותחלש דעתה ארתא דמנא מעיני' הות יתבא באגרא אפתח איגרא מתחיי' ונח נפשיה. (כ"ז הוה לצאת שלא ברשות אבל אם יוצא ועומד ברשות אשתו אפי' הרבה שנים יכול לעמוד ואינו נעשה כדאמר' בגמרא שערך ר"ע כ"ד שנה ברשות אשתו ולא נעשה והרב פי' שאם התנה עם אשתו ליתך ולשנות ורוצה האשה לחזור מתנאה התנאי בטל לפי שתנאי זה הוא תנאי לבטל מ"ש בתורה דהיינו למעט העונה והמתנה עמש"כ בתורה תנאו בטל) עונת ת"ח עד כמה אמר ר"א מ"ש מע"ש ל"ע"ש:

דהוה צניע ומעלי. והא דאלמר צאלו עוברין (פסחים מט:). אמר ר"ע כשהייתי עם הארץ הייתי אומר מי יתן לי תלמיד חכם ולאשכנח כחמור משמע דלא הוה מעלי איכא למימר דתס' ללו משום שהיה שונה תלמידי חכמים אלא משום שהי' סבור שמתגאון על עמי הארץ מפני תורתן והיו תלמידי חכמים שונאים אותם וגם משום שלא היו מניחין אותם ליגע בהם כדאמרין (טגינה דף יח:). בגדי עם הארץ מדרס לפרושים אצל מכל מוקס שומר מלות היה. רבינו תם: **אלעמא**

אבוליהו והא ששה חדשים קאמר (ב) אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו א"ל (ג) רבה בר רב הונן לאביי חמר ונעשה גמל מאי א"ל (ד) רוצה אשה בקב ותפילות (ה) מעשרה קבין ופרישות: הספנים אחת ליששה חדשים דבריו ר' אליעזר: אמר רב אבונא אמר ר' רב הלכה כר"א אמר רב אדא בר אהבה אמר רב זו דברי ר' אליעזר אבל חכמים אומרים יתלמידים יוצאין לת"ת ב' וג' שנים שלא ברשות אמר רבא סמכו רבנן אדרב אדא בר אהבה ועבדי עובדא בנפשייהו כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחוזא הוה רגיל דהוה אתי לביתיה כל מעלי יומא דכיפורי יומא חד משכתה שמעתא הוה מסכיב דביתהו השתא אתי השתא אתי לא אתא חלש דעתה אחיה דמערתא מעינה הוה יתיב באיגרא אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה עונה של תלמידי חכמים אימת אמר רב יהודה אמר שמואל ימע"ש לע"ש ואשר פרוי יתן בעתו (ו) אמר רב יהודה ואיתימא רב הונא ואיתימא רב נחמן זה המשמש ממתו מע"ש לע"ש יהודה בריה דר' חייה חתניה דר' ינאי הוה אוזיל ויתביב בבי רב וכל בי (ז) שמשוי הוה אתי לביתה וכו' הוה אתי הוה קא חוי קמיה עמודא דנורא יומא חד משכתה שמעתא כיון דלא חוי ההוא סימנא אמר רבי ינאי כפּו מתו שאלמלי יהודה קיים לא ביטל עונתו הוה כשנגה שיוצא מלפני השליט ונח נפשיה רבי איעסק ליה לבריה בי רבי חייה כי ממא למיכתב כתובה נח נפשיה דרביתא אמר רבי ח'ו' פסולא איכא יתיבו ועיינו במשפחות * רבי אתי משפטיה בן אביטל ורבי חייה אתי משמעוי אחי דוד אוזיל איעסק ליה לבריה בי ר' יוסי בן זימרא פסקו ליה תרתני סרי שנין למיזל בבי רב איהו הוה קא מכסיף מאבוא א"ל בני דעת קונך יש כך מעיקרא כתיב תביאמו ותמעמו ולבסוף כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם אויל יתיב תרתני סרי שני (ח) בבי רב עד דאתא איעקרא דביתהו אמר רבי היכי נעביד נגרשה יאמרו ענייה זו לשוא שימרה נינסבי איתתא אחריתי יאמרו זו אשתו זו זונתו בעי עליה רחמי ואיתסיאת: רבי חנניה בן חכינאי הוה קאויל לבי רב בשיליה הלוליה דר"ש בן יוחאי א"ל איעכב לי עד דאתי בהדך לא איעכבא ליה אויל יתיב תרי סרי שני בבי רב עד דאתי אישתנו שבילי דמתא ולא ידע למיזל לביתהו אויל יתיב אגודא דנהרא שמע לההיא רביתא דהוה קרו לה בת חכינאי בת חכינאי מלי קולתך ותא ניזיל אמר ש"מ האי רביתא דידן אויל בתרה הוה יתיבא דביתהו קא נהלה קמחא דל עינה חזיתיה סוי לבה פרח רוחה אמר לפנוי רבש"ע ענייה זו זה שכרה בעא רחמי עלה וחיה רבי חמא בר ביסא אויל יתיב תרי סרי שני בבי מדרשא כי אתא אמר לא איעביד כדעביד בן חכינאי עייל יתיב במדרשא שלח לביתהו אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה הוה קא משאל ליה שמעתא חזא דקא מתחדדי שמעתיה חלש דעתיה אמר

אלוהו. נמי קאמר דע"י נדר יתר משבת אחת לא: והא. צלל נדר ששה חדשים קאמר צספניס: אינו דומה. לענין מענית מי שיש לו כו' אף כאן צלל נדר דעתה נוחה לצעלה שמה יבא בתוך הזמן אצל זו משהדירה הכי היא כמ"י שאינה מנפפה לצעל: **חמר ונעשה גמל מאי.** נישאת לו כשהוא חמר מהו ליעשות גמל שלא ברשות הרווחה עדיפא לה שימער או עונה עדיפא לה: **צקז ותיפלות.** להיות צעלה עמה: **מעשרה קבין.** להמערר: **דבריו ר"א.** אמתני קאי וסיפח דמתני נקיט: זו דבריו ר"א. הך עונות ויליאות שלא ברשות דמתני דקמני התלמידים יוצאים לת"ת שלא ברשות שלשים יום: **ממנו רבנן.** תלמידים שצדקו סומכים על דבריו ויוצאין שלא ברשות: **ועבדי עובדא.** כותמיה: **נפשיהו.** והוא צל לס ליתול מהם נפשות שנענשים ומתים: **מסכיב.** תרגום של מנפסה: **מע"ש כו'.** שהוא ליל תענוג וצניטה והנחת הגוף: **כפו מעמו.** כדת המתפללים דחייבין צכפיית המטעה (ט) **אייעסק לבריה.** להשיא בתו של רבי חייה: **איכא פסולא.** שלח היו מהוגנים לזוג אחד: **שפטיה בן אביטל.** בן דוד היה. אביטל שם אשת דוד. **ור' חייה** אתי משמעוי והוה הפסול שרי היה מזינת דוד ולא היתה צת הבאה משמעוי הוגנת לצנו שלא היתה צת מלכים: **פסקו ליה מרסי סרי שנין.** קודם שיכנסו: **אחלפיה קמיה.** העבירו הנערה לפני החתן (ט) **דעס קונך יש כך.** שאמר להרחיק זמן חופמו וחזר וקריב מרוב חיבת כלתו: **מעיקרא קיבי התיאמו וסטעמו כהר נחלנך מכוון לשכרך.** שיצאו ללך ולח"כ יצאו לו מקדש: **ולבסוף אמר ועשו לי מקדש.** צמדכר: **אייעקרא.** נעשית עקרה. בן דרך העומדות עשר שנים צלל בעל (ט) **צניטה הלוליה דר' שמעון.** סוף ימי חופמו: **איעכב לי המתן לי עד שילכו ימי חופמי ואלך עמך לבי רב:** **אישתנו צניתי דמחא.** שנצנו צעיר צנינים חדשים ונסתמו צה מצואות: **להסיא רביסא.** נערה: **סוי לצב.** ראה לכה. כלומר נדמה ללכה פתאום עזה בעלה: **לא איעביד כדעביד צר חכינאי.** שנכנס לנימו פתאום: **יטיב קמיה.** ולח היה האז מכירו: **חויא.** לצריה דמתדלק שמעתמיה: **אי הוילי הכא.** אילו הייתי כאן כשהנחתי צני קטן והלכתי הייתי מלמדו תורה והיה חכם מה: **כלצא שצוב.** שם אי מעשירי ירושלים סכל הנכנס לצימו רעז ככלב הי' יואל שצב (ט): **קא**

תורה אור השלם

- 1. הדין בענין שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ויצלחו לא יבול ובל אשר יעשה יצליח: א הלים א ג
- 2. יש קצה ראיתי תחת השמש כשנגה שצא מלפני השליט:
- 3. תבאמו ותפעמו בדר נחלקך מכוון לשכרך פעלת יי מקדש אדני בונון יקרי: שמות טו יז ועשו לי מקדש וישכנתי בתוכם: שמות כ ה
- 5. ואם יתקפו האדם השנים יעמדו נגדו ויחוט המשקל לא במקרה יקנת: קהלת ד יב

גלוין הש"ס

גמ' רבי אהרן משפיה ע"י כהנ"ג חו"מ סימן ג' בהגהותיו להבי' אות ו:

הגהות הב"ח

(א) גמ' צני רב ע' מ"ר סדר אחרי מות פי כה:

מוסף רש"י

שאין לו פת בסלו. אוכל היס ודואל על אמר (ויאמר יד:). רוצה אשה בקב ותפילות. תפילה לזון כמותות מעטין ויאסא תפילות מעו עין לה בתשמיש. מעשרה קבין ופרישות. לפיכך מן התפילות (טוטה בא:). במחוזא. אמריה דרבא (שד"בין סג:). בי שמשוי. ליל שנת קרי צי שמשוי ככל דוכתא מפני סנין השמעות שלו תלוך מכל ימים והולך להסוכו צכמה מקומות (שב"ט יב:). או: ערב שבת. ונראה צניני לפי שנין השמעות שלו שגר צפי כל והכל תרידים אליו לנמוך מלכטן עד שלא תמקן קרו ליה צי שמשוי (לקמן קג:). לשוא שימרה. היטה מממת ומנפפה (יבמות לח:). לא במהרה ינתק. כדלרש"י ומי (ב"מ פה:). מפי זעק ומפי זעק זעק ומפי זעק ומפי זעק (ויש"ס ב"ב טו:).

אי הוואי הכא הוה לי זרע כי האי על לביתהו על בריה קס קמיה הוא סבר למשאליה שמעתתא קא בעי אמרה ליה דביתהו מי איכא אבא דקאים מקמי ברא ^א קרי עליה רמי בר חמא ^ה החוטף המשולש לא במהרה ינתק זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה חזיתיה בריתה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אולת לבי רב אמר לה אין איקדשא ליה בצניעה ושררתיה ^ו שמע אבוא אפקה מביתהו אדרה הנאה מנכסיה אויל יתיב תרי שנין בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי שמעיה לההוא סבא דקאמר לה עד כמה הוה קא משאל ליה שמעתא חזא דקא מתחדדי שמעתיה חלש דעתיה אמר

זעק זעק וגו' מזור שלשי ואילך מוזרה מחזרת על אכסניא שלח (ויש"ס ב"ב טו:).